

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέραν συμφωνίαν.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

Αἰτήσεις ἀπευθυνταί :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ.

Ποῦ δύναται νὰ καταλήξῃ τὶς σκεπτόμενος ἐπὶ τῆς
δίχης τοῦ Κωσταγερακάρη.

« Εἷς ἄνθρωπος χθὲς ἐβύθισε τὴν μάχαιράν του
εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ
Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος αὐρίον θά βυθίσῃ τὴν μά-
χαιραν τοῦ Δημίου εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀνθρώπου τού-
του· ὁ ἄνθρωπος ἐφυλακίσθη καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς ἐνε-
ταφιάσθη.

Δύο ἐπιβάται ἐπесαν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου σκάφους
εἰς τὴν Κοινωνικὴν θάλασσαν· ὁ εἷς ἐβυθίσθη κατεπώ-
θη· ὁ ἕτερος ἀγωνιᾷ, παλαίει, ἀνατείνει τὰς χεῖρας πλὴν
ματαιῶς, μετ' ὀλίγον εἰ σάλιοι τοῦ νομοῦ καὶ ὅλα τὰ
ῥάκη τῆς Κοινωνικῆς ἀπρονοησίας καὶ ὅλοι οἱ συρ-
φετοὶ τῆς ἀνθρωπίνου ἐκδικήσεως θὰ τὸν ἐμπτύσωσι
κατὰ πρόσωπον καὶ ὁ Δῆμιος, ὁ κεραυνὸς οὗτος τῆς ἀν-
θρωπίνου καταγιγίδος, θὰ βυθίσῃ τὸ ἀσθενὲς καὶ ἐξη-
τλημένον τοῦτο θῦμα εἰς τὰ πυκνὰ βασιλεία τοῦ θα-
νάτου.

Ὡ ἀθάνατε ποιητὰ πόσον εἶχες δίκαιον ὅταν ἀνερώ-
γεις.

« Ὡ ἀπώλεια τῶν ἀνθρωπίνων Κοινωνιῶν ἀμείλικτε,
ἀπώλεια ψυχῶν καὶ ἀνθρώπων καθ' ὁδὸν τυγχανόντων !
ὦκεανὲ ὅπου πίπτει πᾶν ὅτι ὁ νόμος παραιτεῖ πίπτον,
ἀπαίσιος ἐκλείψεις πάσης βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως· ὦ
ἴθι κὲ θάνατε ! »

Πόσῃν ἀλήθειαν ἐνέχωσιν αἱ μεγάλαι αὐταὶ ἐν-
νοιαί !

Ἐὰν ἡ Κοινωνία ἐτιμῶρει ὀλιγώτερον καὶ ἐπρονοεῖ
περισσότερον ἐραρμύζουσα ὡς μέσον κατὰ τοῦ ἐγκλήμα-
τος τὴν μόρφωσιν καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς πενίας ἀντὶ
τῆς φυλακῆς καὶ τῆς λαιμητόμου, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβο-
λία ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ κλίμαξ τῶν ἀνθρώπων θὰ ἐπαυ-

εν νὰ ἀριθμῇ ἀναριθμήτους βαθμίδας καὶ σκοτεινοὺς ἐλ-
λιγμούς-πλὴν ἡ Κοινωνία τὸ ἀνόητον αὐτὸ θηρίον γνω-
ρίζει νὰ δαγκάνῃ ἑαυτὸ καὶ νὰ πονῇ ἀσυναισθήτως· με-
τὴν μίαν χεῖραν λαμβάνει τὸν Κωσταγερακάρη ὁ Πρω-
θυπουργὸς Νομοθέτης (Κοινωνία) καὶ τὸν εἰσάγει, ὑπὸ
τὴν Αἰγίδα τοῦ Νόμου, εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τοῦ Μη-
τσέα ὅπου ἐξασκεῖται καὶ διδάσκεται εἰς τὴν σύλληψιν
καὶ ἐφάρμογὴν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ μετ' ἄλλην χεῖ-
ρα τὸν συλλαμβάνει καὶ τὸν σύρει εἰς τὸν λαβύρινθον
ὅπου θηριώδης περιμένει νὰ τὸν καταβροχθίσῃ ὁ Μινώ-
ταυρος ὅστις καλεῖται Ποινικὴ Νομοθεσία.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν φαῦλον Καθεστῶς ἀχρεϊότητος
καὶ χρηματισμοῦ, Ἐὰν, μέσα εἰς τὸν ὀμιχλώδη ὄριζον-
τα τῆς χαρτοπαίξις, τοῦ ἀτομισμοῦ, τῶν παθῶν, τῆς
φυλακίας καὶ πάσης κακίας, δὲν ὀργιάζον κρυπτόμενοι
πρῶτα πρῶτα οἱ Βασιλεῖς, Ἀρχοντες καὶ οἱ Δικασταὶ
καὶ οἱ Πρίγκηπτες καὶ οἱ Νομοθέται, ὡ τότε δὲν ἦτο δυ-
νατὸν ὁ μὲν Μητσέας νὰ κερδίξῃ 40,000 δραχμὰς μη-
νιαίως ὁ δὲ Γερακάρης νὰ γίνεταί ὁ ἀργυράνητος δού-
λος ἔτοιμος νὰ μεταβληθῇ εἰς μηχανὴν ἀπατώσαν, ὑβρί-
ζουσαν, ἀπειλοῦσαν, φονεύουσαν !

Ὁ Γερακάρης εἶνε ἀθῶος ὡς εἶνε ἀθῶα ἡ μάχαιρα
καὶ ἡ λαιμητόμος ! διετάχθη, ὑπὸ τῆς πενίας τῆς ἀμα-
θείας τοῦ χρήματος ἴσως, τοῦ Καθεστῶτος τέλος, νὰ
ἐνεργήσῃ ἀνθρωποκτονίαν καὶ ἐνήργησεν.

Ποῦ καταλήγομεν λοιπόν ; εἰς τὸ ἐξῆς : ὅτι ὁ λίθος,
τὸ μέταλλον, εἰς τὴν χεῖραν τῶν σφαιδοιστῶν καὶ τῶν
πολεμιστῶν φονεύουσι, ὁ λίθος τὸ μέταλλον εἰς τὰς
χεῖρας τῶν λιθοξόνων καὶ σιδηρουργῶν οἰκοδομοῦσι κα-
τοικίας καὶ δημιουργοῦσιν Συγκοινωνίας.

Ἡ Κοινωνία ἄς ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα ! ἀντὶ νὰ ἐκσφεν-
δονίξῃ σώματα ἄς μορφώῃ διανοίας καὶ ἄς καλλιερ-
γῇ καρδίας, ἀντὶ νὰ ἦναι Μητροιά ἄς γίνῃ Μητέρα.
Ὁ Γερακάρης εἶνε θῦμα κχι κατὰδικος τῆς Κοι-
νωνικῆς Ἀπρονοησίας.

Ἐφ' ὅσον ἡ σκηνὴ τοῦ Κοινωνικοῦ θεάτρου δὲν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΔΙ. 55. 44. 0014. ΥΙ. 0039

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀλλάσει θὰ ἔχωμεν αἰώνιους μονομαχίας καὶ σπαρ-
γμούς μεταξὺ τῶν διαφοροσχημῶν ἠθοποιῶν τῆς καθ'
ἄς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν θὰ πίπτωσιν ὑπὸ τὴν μάχαι-
ραν ἀλλήλων ἐναλλάξ καὶ συνεχῶς καὶ ὑψηφῶνοι καὶ
μπᾶσοι καὶ μεγαλόσχημοι καὶ μικρόσχημοι.

Ὁ μέγας ἐνοχὸς ὁ δημιουργῶν τοὺς κακούργους
καὶ μὴ ἀφίνων νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀγάπη
εἶνε τὸ Καθεστῶς· τὸ ἔγκλημα θὰ ἐκλείψῃ ὅταν ἀκου-
σθῇ εἰς τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου ἡ φράσις « Ζήτω ἡ ἀ-
νατροπὴ τοῦ καθεστῶτος ».

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Μέγιστος Ρώστος φιλόσοφος τοῦ αἰῶνος.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος πράξῃ ὅ,τι ὁ Θεὸς θέλει, νὰ ἐκπληρώ-
σῃ δηλαδὴ τὸν νόμον αὐτοῦ, τότε ὁ Θεὸς κάμνει δι' αὐτὸν
πάν ὅ,τι ἔχει ἀνάγκη. Ὡστε ὁ νόμος « ὅσα ἂν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως » δὲν ἀνα-
φέρεται μόνον εἰς τοὺς ἀθρώπους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Θεόν.

Ὅπως κάμῃ ἡμῖν ὅσα θέλωμεν, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ
πράξωμεν ὅτι Ἐκεῖνος θέλει ἐξ ἡμῶν· θέλει δὲ νὰ φερώμεθα
πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅπως θέλωμεν νὰ φερωῦνται καὶ οἱ ἄλλοι
πρὸς ἡμᾶς.

Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον Ἐκεῖνος
θέλει ἀπὸ ἡμᾶς δὲν εἶνε χρήσιμον εἰς Αὐτὸν, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς
τοὺς ἰδίους. Μᾶς δίδει δὲ τὸ μεγαλειότερον ἀγαθόν, τὸ ὅποι-
όν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν.

Η'.

Οἱ ἐργάται, ἐάν θέλουν νὰ μὴ τοὺς κατατρώγουν αἱ
κυβερνήσεις καὶ οἱ πλούσιοι, πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν.

Ἡ φώρα δὲν δύναται νὰ ἀναφωρῇ, εἰμὴ εἰς σῶμα ἀκά-
θαρτον, ἀπὸ τὸ ὅποιον τρέφεται, ἐνώσφ μένει τοιοῦτον. Διὰ
τοῦτο, ὅπως ἀπαλλαχθῶσιν οἱ ἐργάται ἀπὸ τὴν δυστυχίαν,
ἣτις τοὺς βασανίζει, δὲν ἔχουν, ἢ ἐν μέσον· Νὰ καθαρῶσιν
τὸν ἑαυτὸν τους· ὅπως δὲ τὸ κατορθώσωσι πρέπει νὰ ἀπαλ-
λαχθῶσιν ἀπὸ ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς, κυβερνητικὰς καὶ
ἐπιστημονικὰς ψευδεῖας καὶ νὰ ἔχουν ἀκλόνητον πίστιν πρὸς
τὸν Θεόν καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.

Τοῦτο εἶνε τὸ Μόνον Μέσον τῆς ἀπελευθερώσεώς των.

Συνήθως ὅταν συναντᾷ τις δύο ἐργάτας καὶ ὁ εἰς εἶνε
πραγματισμένος, ὁ δὲ ἄλλος ἀπλοϊκὸς καὶ ἀγράμματος, θὰ
τοὺς ἴδῃ καὶ τοὺς δύο νὰ εἶνε κατηγορηθέντες ἐναντίον
τοῦ καθεστῶτος.

Ὁ γραμματισμένος ἐργάτης δὲν πιστεύει οὔτε εἰς τὸν
Θεόν, οὔτε εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ, ἀλλὰ γνωρίζει τὸν Μάρξ
καὶ τὸν Λασσάλ, παρακολουθεῖ τὴν δρᾶσιν τῶν Βέβελ καὶ
Ζωρὸς μέσα εἰς τὰ κοινοβούλια καὶ τοὺς λαμπροὺς λόγους
τῶν ἐναντίον τῆς ἀδικίας, τῆς μονομεροῦς κατοχῆς τῶν γαι-
ῶν, τῶν ὀργάνων τῆς ἐργασίας καὶ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ
πλούτου εἰς τοὺς ἀπογόνους δυνάμει τοῦ κληρονομικοῦ δι-
καιου.

Ὁ δὲ ἀγράμματος ἐργάτης, καίτοι ἀγνοεῖ τὰς τοιαύ-

τας θεωρίας καὶ πιστεύει εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν Ἀ-
πολύτρωσιν κ. τ. λ. ἐν τοῦτοις ἐξεγείρεται ἐξίσου ἐναντίον
τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων καὶ τῶν κεφαλαιούχων καὶ δὲν
εὐρίσκει καθόλου καλὴν τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν
πραγμάτων.

Καὶ ὅμως, δόσατε εἰς τοὺς ἐργάτας τοὺτους, γραμμα-
τισμένους ἢ ἀγράμματος, τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ καλλιτερεύ-
σουν τὴν θέσιν των, εἴτε παράγοντες πράγματα τινὰ εὐφη-
νότερον παρ' ὅτι τὰ παράγουν ἄλλοι, ἀδιάφορον ἂν οὔτοι θὰ
καταστραφοῦν, ἀνερχόμενοι εἰς δεκάδας, ἑκατοντάδας καὶ
χιλιάδας, ἢ δώσατε εἰς αὐτοὺς τὴν ἐλπίδα, ὅτι δύνανται νὰ
εἰσέλθουν ὡς ὑπάλληλοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κεφαλαιού-
χων μὲ ἐνκ χονδρὸν μισθόν, ἢ ν' ἀγοράσουν γαίαν, νὰ ἰδρῶ-
σουν καταστήματα κτλ. . . . καὶ θὰ ἴδῃτε 999 ἐπὶ χιλίων
ἐξ αὐτῶν νὰ πράξωσι πάντα ταῦτα, χωρὶς κλῆν νὰ σκεφθῶσι
καὶ θὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ δίκαια αὐτῶν ὡς γαιοκτημόνων
ἢ ὡς πατρῶνων μετὰ πολὺ μεγαλειτέρας σκληρότητος ἀπὸ
τοὺς ἐκ γενετῆς γαιοκτῆμονας καὶ κεφαλαιούχους.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΝ.

Ὁ Θεὸς Πανιερώτατε κατηράσθη τὸν Κάιν νὰ τρέ-
μῃ καὶ νὰ πλανᾶται χωρὶς νὰ δύναται νὰ σταθῇ οὐδα-
μοῦ· εἶχε τὴν αἰτίαν τοῦ ὁ θεὸς διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ μίαν
τόσον μεγάλην τιμωρίαν εἰς τὸν Κάιν, οὗτος ἐφόνευσε
τὸν ἀδελφόν του καὶ ἐψεύσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ!

Σὺ Πανιερώτατε κατηράσθης νὰ πλανᾶται καὶ νὰ
μὴ εὐρίσκη ἀνάπαυσιν οὐδαμοῦ ὁ Μοναχὸς Χρύσαν-
θος Καγγελάρης· ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του καὶ ἐψεύ-
σθη ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος; ὄχι! , ὑπέπε-
σεν εἰς ἔγκλημα ὁμοίας φύσεως ἢ παραπλήσιον ἢ ἐπὶ
τέλους ἄξιον νὰ μεταβάλλῃ τὸν δυστυχισμένον αὐτὸν
μονοχὸν εἰς νέον Κάιν μὴ εὐρίσκοντα οὐδαμοῦ ἄσυλον
καὶ προκαλοῦντα τὰ σχόλια τῆς Κοινωνίας ἅτινα πολὺ
σπανίως καταλήγουσι ἐναντίον του;

Πανιερώτατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον γνωρίζει ἡ Κοι-
νωνία μας ὡς ἐργατικόν, δραστήριον καὶ ἀγαπῶντα τὴν
πατρίδα, ὅπερ ἐμπράκτως κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ
1897 ἔδειξεν ἐμψυχῶν τοὺς συμπολεμιστάς του διὰ τῆς
γενναϊότητός του, καὶ ἐπαξίως τὴν σημαίαν τοῦ Ἁγίου
Γερασίμου ἔφερεν.

Πανιερώτατε δίκαιος γενοῦ, κακὸν ἢ τελεία ὁργή,
ἀνάγκη μεταρρυθμίσεως καὶ ἀναπλάσεως καὶ ἰσως τότε
ἐπιτραπῇ αὕτη, ἕως τότε ὅμως μὴ δημιουργεῖς περι-
πλανωμένους, τρέμοντας, περιφρονουμένους, βλασφη-
μοῦντας Μοναχοὺς!

Ὁ Χριστὸς ἔλεγεν εἰς τὴν ἀμαρτωλὴν « πορεύου
ἐν εἰρήνῃ καὶ μηκέτι ἀμάρτανε » Βίπε πανιερώτατε ὁ-
μοίόν τι εἰς τὸν, πταῖσμα ἰσως, διαπράξαντα οὐχὶ ὅμως
καὶ ἔγκλημα!

Ἴσως ὁ Μοναχὸς οὗτος εἶνε ἰδιότροπος καὶ ἀτίθα-
σος, προσπάθησον νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃς τὰς ἰδιοτροπίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

διά τῆς διδασκαλίας καὶ ὄχι τῆς ὀργῆς, καὶ δάμασον τοῦτον διὰ τῆς γλυκύτητος καὶ οὐχὶ διὰ τῆς κατάρρας.

Ἐάν, ὅπερ ἡμεῖς ἀγνωοῦμεν, ὑπέπεσεν εἰς βαρὺ παράπτωμα ἀνεπίδεκτον πλήρους συγγνώμης, ἐάν ὁ βίος του, ὅπερ δὲν ἀπεδειχθῆ, εἶνε κίτλαξ ἐγκληματική, τότε Πανιερώτατε τιμώρησον, τιμώρησον, πλὴν ἀξιοπρεπῶς, λογικῶς καὶ νομίμως. Κάλεσον τοῦτον ἐνώπιον ἱεροῦ Δικαστηρίου καταδίκασον τὸν ἐγκληματιαν βασάνισον τὸ σῶμά του καὶ εἶτα μάλλαξον τὴν καρδίαν του, ἵσως οὕτω σώσης τὸν ἀμαρτωλόν!

Ἐάν ὅμως οὐδὲν ἐγκλημα κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τοῦτου εὐρίσκεις εἰμὴ ἀπλὴν τινα συκοφαντίαν ἢ ἀνεπαίσθητόν τι πταῖσμα, τότε ἐγκληματεῖς Πανιερώτατε ἐναντίον τοῦ Σχήματός Σου, ἐναντίον τῆς Κοινωνίας ἐναντίον τοῦ Μοναχοῦ.

Φέρει εἰς τὴν ῥαχίν του πταῖσμά τι, φέρει ὅμως καὶ ἀρετὰς καὶ εὐγενεῖς πράξεις!

Πάντες φέρομεν πταίσματα καὶ ἵσως ἐγκλήματα, καὶ ἐγὼ καὶ ὅλα τὰ ἄτομα καὶ ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς καὶ Μοναχοί!

Διόρθωσον Πανιερώτατε τὸ κατὰ τοῦ Μοναχοῦ τοῦτου ἀδίκημα, ἐπίτρεψον εἰς τοῦτον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Μονὴν του ἵνα μὴ ἀγανακτῇ ἡ Κοινωνία ἐλέπουσα τὸν Περιπλανώμενον τοῦτον Μοναχὸν μὴ ἔχοντα ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει καὶ καταδικάζοντα ἑαυτὸν εἰς ἀργεῖαν ἀφοῦ μάλιστα τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλεργίας του καὶ τιμιότητός του μαρτυροῦσιν αἱ Μοναὶ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ Ἁγίου Γερασίμου.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ.

Κ. Εἰσαγγελεῦ ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ Ἀβδούλ Χαμίτ Σκαρλάτος ὁ Α΄, ὅστις ἔχει θέσει εἰς μέθοδον σωφρονιστικῶς τὸ ξύλο τὸ ἄθεο δι' ὅλους ἐκείνους ἐναντίον τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐνταῦθα συλλήψεως.

Κ. Εἰσαγγελεῦ διδάξετε τὸν ἀνθρώπον τοῦτον ὅτι ὁ πταισματοῦ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης γίνεται ἐκδικητικὸς καὶ μανιώδης καὶ ὅτι ἀπομακρύνεται ἐντελῶς ἐκ τῆς ἀνθρωπίνου βαθμίδος.

Καὶ ἀκόμη, κ. Εἰσαγγελεῦ, ὁώσετε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη ἐξαγριώνει καὶ τοὺς χωροφύλακας οὓς προδιαθέτει εἰς τὴν σκληρότητα καὶ τὸ ἐγκλημα, καὶ πρὸς τοῦτοις εἶπετε ῥητῶς ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κολοσέσῃ ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ θέατρο ἕως τὰς Φυλακὰς διότι τοῦτο ἐγείρη τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀηδίαν, καὶ τέλος ὑποδείξατε κ. Εἰσαγγελεῦ ὅτι ἐν Συνταγματικῷ Πολιτεύματι ἀπαγορεύονται οἱ τροχοί, καὶ αἱ πύρινα πυροστυαί καὶ ὁ βούρδουλας!

Σεῖς ὅστις εἰδείξατε δι' ὀφθαλμῶν πρᾶξεων Σας ὅτι περιφρονεῖτε τὸ κόμμα καὶ ὑπεράνω τῶν ἀνωφελῶν τύπων τῶν Νόμων θέλετε τὴν οὐτίαν τῆς Δικαιοσύνης, διορθώσατε καὶ τὸ κακὸν τοῦτο ὅπερ προσβάλλει τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. Σ. ΑΡΣΕΝΗΝ.

« Πορδὴ ἀδιέξοδος οὕτα κτείνει ἄνδρα πορδὴ σώζει τραυλὸν λείπα μέλλος εἰ γοῦν βασιλεὺς κτείνει καὶ σώζει ὁμοῖος πορδὴ ἔοικεν »

δηλ. ἡ πορδὴ ὅταν δὲν ἐξέρχεται φονεῖ τὸν ἀνθρώπον, καὶ τὸν σώζει ὅταν ἐξερχομένη ἀφίνει ἕχον τραυλὸν τὸ πρ-ρ-ρ-ρ, ἐπομένως ἀφοῦ αὕτη ἔχει τὴν δύναμιν νὰ φονεῖ καὶ νὰ σώξῃ ὁμοιάζει μὲ Βασιλέα ὅστις ἐπίσης δύναται νὰ φονεῖ ἢ νὰ σώξῃ.

Ἐνας ἄλλος Σοφὸς λέγει ὅτι:

« Οἱ Βασιλεῖς ὡς πρὸς τὴν γήϊνὴν τάξιν εἶνε ὅτι τὰ τέρατα ὡς πρὸς τὴν φυσικὴν! αἱ αὐλαὶ εἶνε τὸ ἐργαστήριον ὄλων τῶν ἐγκλημάτων, καὶ ἡ ἱστορία τῶν βασιλέων εἶνε τὸ μαρτυρολόγιον τῶν ἐθνῶν. »

Ἐπομένως κ. Ἀρσένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀρθῶν περὶ Βασιλέων κρίσεων θὰ δύναται βεβαίως νὰ ὑπολογίσῃς ἤδη εἰς πόσῃν κατὰπτωσιν περιπίπτει τις ὅταν, κοινωνιστῆς μάλιστα ὢν, μεταβάλλεται αἰφνης εἰς γελωτοποιὸν τῆς συνειδήσεώς του ὑμῶν καὶ εὐλογῶν διὰ ψαλμῶν πολλοὺς χρόνους εὐχομένων Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντας καθ' ἣν μάλιστα ἡμέραν ἐορτάζετο ἡ γέννησις τοῦ καταρρίφαντος τὰς πλάνας, τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἀπρεπῆ θυμιάματα ἅπερ ἡ μωρὰ ἀνθρωπότης ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς τὴν τυραννίαν προσφέρει.

Ταλαίπωρος συνειδήσις! ἐνόμιζον ὅτι ἀλλάσσουν μορφὰς καὶ πρόσωπα οἱ ἠθοποιοί, οἱ Ἕλληνες πολιτευταί, καὶ τινες δικηγόροι δημοκράται τοῦ Ἀργοςολίου! οὐδέποτε ὅμως ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ ὅτι ὁ Κοινωνιστῆς ὅσον ἀμόρφωτος καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅσον ἀναίσθητος καὶ ἂν λογισθῇ, ὅτι εἶνε δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ Συνειδήσιν καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ Ἀρχάς, φάλλων πλὴν χρόνια εἰς θρόνους ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ κομπιασθῇ καὶ χωρὶς νὰ κοκινῆσῃ.

Ταλαίπωρε φίλε, ἐάν ἡ πρᾶξις δι' ἣν Σε καταγγέλλω ἐνώπιον ὄλων τῶν Κοινωνιστῶν τῆς ὑψηλῆς καὶ ἐνώπιον τῆς ἀνθρωπίνου Συνειδήσεως δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι ἦτο ἀκούσιον ἀποτέλεσμα μιᾶς διανοητικῆς συγχύσεως πραυφῶν ἐκ περιστατικῶν ὄλων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς Σου, ἐάν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι πᾶν ὅτι ἐπραξες ἦτο ἐπιπόλαιον καὶ ἄξιον νὰ ἐγείρη τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν ἀπορίαν καὶ εἰς Σε τὸν ἴδιον,

Ἐάν τοῦτο Σε ὁ ἴδιος καταλλήλως καὶ δημοσίως δὲν τὸ δείξῃς εἰς τὴν Κοινωνίαν ὁμολογῶν ὅτι Σε παρέφερε πρὸς στιγμὴν μία τάσις πρὸς ψυχικὴν κραυγὴν ἐξωτερικευθεῖσαν διὰ μιᾶς τόσον ἀνοήτου καὶ γελοίας πρᾶξεως, ἧς τὸ βάθος δὲν ἠγνόεις καὶ ἦν ἐξέλαβες ὡς ἀπλὴν κωνιάδα, τότε θὰ ὑποχρεωθῶμεν μὲ ὄλην τὴν φοβερὰν θλίψιν ἣν θὰ αἰσθανθῶμεν νὰ Σε ἀποκηρύξωμεν καὶ νὰ ζητήσωμεν ἐκαστὴν τὴν δὲν ἔχει ἀποκηρύξωμεν ἢ προσήψας εἰς Σε αὐτὸν καὶ ἡμᾶς. — Παναγιώτης Μ. Α.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διὰ τὴν ἐννοήσῃ ἡ Κοινωνία τὴν αἰτίαν ἔνεκεν τῆς ὀπίας μολονότι τόσῃ δαπανῶνται χρήματα πρὸς περιστολὴν τῆς εὐφλογίας καὶ μολονότι εἶνε χειμῶν ἐν τούτοις κημέραν καὶ νέα παρουσιάζονται κρούσματα, ἀρκεῖ νὰ μάθῃ ὅτι, οἱ μὲν εὐφλογιστῶντες εἴτε ἔλλειψαι συνειδήσεως ἐκ μέρους τῶν φυλάκων εἴτε ἔλλειψαι προνοητικότητος ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, δραπτεύουσι καὶ περιέρχονται τὴν Π.λ.ν καὶ ἐνδιαίτωνται ἐν ταῖς ταβέρναις ἢ ὑποῦ δῆποτε τοὺς φέρει ἢ ἀπολίθωσις τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας των, οἱ δὲ ἰχθέντες ἐκ τῆς Νόσου, κατέρχονται ἐκ τῶν χωρίων πλὴν ἢ ἀπολυμανθῶσιν σκορπίζοντες εἰς τὴν ἀγορὰν τὴν ἐπάχρον νόσον. Νομίζομεν ὅτι αἱ ἀρμόδιαι ἐξουσίαι δὲν πρέπει νὰ ἀρκεθῶσι μόνον εἰς τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ληφθέντα μέτρα ἀφοῦ ἀποδεικνύονται, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω γεγονότων, ἀνεπαρκῆ ταῦτα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιστήσωσι ἐπὶ μᾶλλον τὴν προσοχὴν των καὶ νὰ ἐντείνωσι τὰς δυνάμεις των, ἐνεργοῦντες ἔστω καὶ παρὰ τοὺς τύπους ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὴ δραπτεύωσι οἱ εὐφλογιστῶντες καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως ὑποβάλλωνται εἰς ἀπολύμανσιν οἱ ἐν ταῖς χωρίοις μετὰ τὴν νόσον.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ἡ οἰκία ἐν ἣ ἐφυλάσσετο ὁ φυγὼν εὐλογιστῶν Λορεντζάτος δὲν ἀπελυμάνθη καὶ μετὰ τὴν φυγὴν τούτου—Γιατί, Κύρ Γιατρέ δὲν διέταξες τὴν ἀπολύμανσιν; διότι θὰ μᾶς ἀπαντήσῃς ἐχρηάζοτανε νὰ ἀπολυμάνῃς τὴν κεφαλὴν σου πρῶτα, ὄριστε; ἔχεις δίκην τοῦ λόγου σου ὄλο χειρόκτια, κολλάρους καὶ τσιριμόμονιες εἴσατε μερικοὶ δοτόροι! μωρὲ δὲν κοπιάζεται ἴσθ' ὁ δῶλο νὰ μᾶς ξεφορτωθῆτε;

— Εἰς τὴν συνοικίαν Ἀγίου Ἐλευθερίου μία εὐφλογιστῶσα ἐγκτελείφθη εἰς τὴν τύχην τῆς ἀνευ ἰατρικῆς περιθάλψεως! τίς πταίει; ὁ μέχρι τινὸς θεράπων ἰατρός Νιφοράτος πῆρητήθη δειλῶσας κατ' ὄνομα ἐκείνους ἐκ τῶν ἀσθενῶν ὡς εὐφροστέτω νὰ νοσηλεύῃ, ἐπομένως ὁ κ. Δήμαρχος ὄφειλε νὰ διατάξῃ ἄλλον ἐγκαιρίως, τὸ ἔπραξε; ἐὰν ναὶ τότε πταίει ὁ διαταχθεὶς ἰατρός ὡς πρὸς τοῦτο, μὰ ποῖος εἶνε αὐτός; ὅποιος δῆποτε πταίει εἶνε ἄξιος βραδισμῶν!

— Ἴδου καὶ μία εὐγενὴς πράξις τοῦ εἰσπράκτορος κ. Καμπίτσης.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐκ τῶν χιλίων λιρῶν ἐπὶ τέλους ἐπέστη ὁ κ. Δήμαρχος νὰ δώσῃ ἀνὰ μικρὸν τι ποσὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐκ τῶν εὐφλογιστῶντων, κατὰ δὲ τὴν διανομὴν συνέβη ἡ ἐξῆς ἀξέπικνος! πράξις. Παρὰ τινος ἐκ τῶν ἐλεεινῶν ἐκείνων εἶχε νὰ λάβῃ ἐξ ἐνοικίων ὁ εἰσπράκτωρ κ. Καμπίτσης, ἐνόμισε δὲ ὅτι εἶχε δικαίωμα νὰ ἀρπάσῃ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ δυστυχοῦς τὸ ἐλάχιστον ἐκεῖνο ποσὸν τὸ ὅποσον ἡ φιλάνθρωπος ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ ἐκ καθήκοντος ἔδιδε πρὸς ἕνα θῦμα τῆς Φύσεως καὶ τῆς Κοινωνίας.

Τῶρα πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πράξις αὕτη, κλοπῆ; εἶνε ὀλίγον, ληστεία; ἀρμύζει περισσότερον ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀρκετὸν, πρέπει νὰ ὀνομασθῇ θηριωδία, ὁ Καμπίτσης εἶνε θηρίον καὶ πρέπει κ. Δήμαρχε ἀντὶ νὰ τὸν ἔχῃς εἰς τὸ Δήμαρχεῖον νὰ τὸν στείλῃς εἰς τὸ θηριοτροφεῖον διότι τοιαῦτα ζῶα δαμάζονται μόνον μετὰ τὴν μάστιγα τοῦ θηριοδαμοῦ.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, ἐξαιρέσει τῶν συμβούλων Ε. Γαλιτσάτου, Γ. Βενετσιάνου, Π. Βλαχούλη, Δ. Μαζαράκη, Σ. Μακρῆ, Π. Κοκόλη καὶ ἐνὸς ἄλλου, οὐτινος μᾶς διαφεύγη τὸ ὄνομα, ἐψήφισαν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς λιθοστρώτου ὁδοῦ ὑφ' ἂς συνθήκας ἐκτελεῖται σήμερον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν οὔτε τὴν κρίσιν τοῦ κ. Δημάρχου οὔτε τὴν λογικὴν τῶν κ. Συμβούλων ἀλλὰ οὔτε τὴν ἰκανότητα τοῦ Μηχανικοῦ, διότι μόνον ὁ συγγραμμένος ὁ Σίμος, ἠδύνατο νὰ μὴ ἀπορήσῃ, ἄτε μὴ βλέπων, διὰ τὸ ἀκατανόητον αὐτὸ εἶδος τῆς ἐργασίας· αἱ πλάκες, καὶ χίλιοι μηχανικοὶ ἀν τὸ βεβαίωσσι, πρέπει νὰ τοποθετηθῶσι διαγωνίως καὶ οὕτως ὥστε ἡ μὲν νὰ ἐφάπτεται τῆς δὲ 2-3 ἑκατοστᾶ, τὸ δὲ ὑλικὸν ἐφ' οὗ θεμελιούνται αὐταὶ νὰ εἶναι μὲν ἄμμος θαλάσσιος (ἄτε αὕτη μὴ ἐνδίδουσα μὴ ὑποχωροῦσα) πλὴν ἀνάμικτος διὰ εἶδους τοιούτου ὅπερ νὰ συγκεντρώνει ἐν ἑαυτῷ τὴν πῆξιν καὶ τὴν στερεότητα. Ἐλπίζομεν ὅτι κατόπιν τῶν παρατηρήσεών μας τούτων θὰ κρίνωσι καλλίτερον πάντες καὶ Σύμβουλοι καὶ Δήμαρχος καὶ Μηχανικός.

— Ὁ κ. Δήμαρχος κατήγγειλε τοὺς κ. κ. Συμβούλους Ε. Γαλιτσάτον, Δ. Κρητικὸν καὶ Σ. Μακρῆ ὅτι τὴν 28 Νοεμβρίου καὶ 2 Δεκεμβρίου δὲν προσῆλθον εἰς τὰς συνεδριάσεις προκειμένης συζητήσεως τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1904 καὶ 1906, συνεπεία τῆς καταγγελλίας ταύτης ὁ Νομαρχεῖον κ. Λυγινὸς ἐκάλεσε ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς ἀπολογία τὸς ἀνωτέρω κατηγορουμένους οἵτινες συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου διατεταγμένα ἀπελογήθησαν ὅτι ἡ μὴ προσέλευσις των αἰτίαν εἶχε τὸ ἐπείγον τῆς ἐργασίας των ἄτε ὄντες ἔμποροι καὶ διότι αἱ ἡμέραι αὐταὶ εἶνε αἱ κατ' ἐξοχὴν ἡμέραι αἱ ἀπαιτούσαι νὰ παρίστανται καὶ ἐποπτεύωσι τὸ ἐμπόριόν των. Κατόπιν τῆς δικαιολογήσεως ταύτης π.θ.νὸν ἡ Νομαρχία νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἐκ τῆς ἀποδιδόμενης αὐταῖς κατηγορίας. Πλὴν ἡμεῖς ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας καὶ δικαιολογήσεως φρονούμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἀποβλέπων εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν ταύτην χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἀπὸ σκοποῦ παραλείψῃς καθήκοντος ἢ ματαιώσεως τῆς συζητήσεως δὲν προσῆλθον οἱ ἀνωτέρω σύμβουλοι ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι πάντως ὄφειλον ν' ἀπολογηθῶσιν, καὶ τότε εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τὴν διαφορὰν ν' ἀνασκευάσῃ καὶ ὁ κ. Δήμαρχος τὴν ἐξῆς κατηγορίαν ἣν μᾶς διειτύπωσαν εἰς τὸ γραφεῖον μας: «ὁ κ. Δήμαρχος κατήγγειλεν ἡμᾶς ἐκ κομματικοῦ πάθους; διότι ἐν ἐναντία περιπτώσει ὄφειλε νὰ καταγγεῖλῃ καὶ τοὺς κ. κ. Διονύσιον Λαγγούσην καὶ Θεόδωρον Μαρκέτον ἐπίσης μὴ προσελθόντας». Τί λέγει ὁ κ. Δήμαρχος; ἔτσι εἶνε;

— Ὁ εὐγενὴς υἱὸς τῆς Κεφαλληνίας Παναγῆς Λιβερατῶτος ὁ διασημώτατος Ἰατρός ἀπέστειλε 500 φράγ. χρυσοῦς πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως. — Ὁ Κύριος Δήμαρχος διένειμε τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπὶ τῆ βάσει καταλόγων συνταχθέντων ὑπὸ τῶν Ἱερέων τῆς πόλεως Ἀργοσταλίου τὸ παρελθὸν Σάββατον—Κύριε Δήμαρχε ἐκχμες ἕνα λάθος πιστεύσας τοὺς καταλόγους τῶν Παππάδων οἱ ὅποιοι (ἐκτός ὀλίγων ἐξαιρέσεων) ἐκουρέλιασαν τὸν κατάλογον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν διέστρεψαν.

— Τὸ Ἀναγνωστήριον δὲν λειτουργεῖ τὴν Κυριακὴν ἐνεκεν τῆς ἡμέρας—Ἡ Ἀνάστασις δὲν θὰ ἐκδοθῇ τὸ πρᾶσιν ἔως Σάββατον μὴ ἐργαζομένων τῶν τυπογράφων.